EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.7.2017
COM(2017) 379 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om opfølgningen på dechargen for regnskabsåret 2015 (resumé)

BERETNING OM OPFØLGNINGEN PÅ ANMODNINGERNE I EUROPA-PARLAMENTETS DECHARGEBESLUTNINGER OG RÅDETS DECHARGEHENSTILLING FOR REGNSKABSÅRET 2015[1]

0. INDLEDNING

Den 27. april 2017 meddelte Europa-Parlamentet - efter henstilling fra Rådet - Kommissionen decharge for regnskabsåret 2015. Decharge er den procedure, hvorved Europa-Parlamentet og Rådet kontrollerer gennemførelsen af EU-budgettet og holder Europa-Kommissionen ansvarlig for den økonomiske forvaltning heraf. Den Europæiske Revisionsrets årsberetning og særberetninger bidrager med vigtige oplysninger hertil på linje med Kommissionens egen årsberetning og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport vedrørende EU-budgettet.

Dechargeproceduren for regnskabsåret 2015 var hele vejen igennem kendetegnet ved en konstruktiv interinstitutionel udveksling af synspunkter om, hvordan man kan forbedre forvaltningen af EU's midler til gavn for borgerne i EU. Under afslutningsdebatten i Europa-Parlamentet i april 2017 støttede centrale aktører fra Europa-Parlamentet og Rådet en tilgang med **større fokus på resultater**, hvilket bekræfter, at det er ligeså vigtigt at opnå resultater med midlerne fra EU-budgettet, som det er at sikre, at de formelle regler overholdes. Det er fuldt i overensstemmelse med Kommissionens initiativ "Et EU-budget med fokus på resultater", der har til formål at styrke et systematisk fokus på resultater og gøre det lettere for borgere og interessenter at forstå målene for og virkningen af EU's budget. Revisionsretten gav også tilsagn om fortsat at udvikle sin årsberetning og fokusere mere på resultater.

Decharge er en løbende proces, der giver mulighed for at drage lære af fortiden med henblik på at forbedre anvendelsen af EU-midler i fremtiden. På plenarmødet udtrykte Joachim Zeller, ordfører for decharge til Kommissionen, ønske om, at der følges behørigt op på dechargebeslutningen. Med henblik på at give en **hurtigere tilbagemelding** på Europa-Parlamentets og Rådets primære fokusområder for dechargen har Kommissionen i år besluttet at udarbejde denne opfølgning allerede i juli.

Denne beretning følger op på de vigtigste af de anmodninger, som Europa-Parlamentet og Rådet har fremsat i forbindelse med dechargen og er en del af den integrerede regnskabspakke om EU-budgettet 2016. Den omhandler navnlig: 1) fremtiden for EU's finanser, 2) budgetmæssig og økonomisk forvaltning, 3) opnåelse af resultater ved hjælp af Unionens budget og 4) forvaltning af fredsfaciliteten for Afrika.

De uddybende svar på Europa-Parlamentets og Rådets specifikke dechargeanmodninger, herunder anmodninger, der vedrører Revisionsrettens særberetninger, som også er omfattet af dechargeproceduren for 2015, offentliggøres på et senere tidspunkt.

---

1 I henhold til artikel 319, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 166 i finansforordningen, artikel 119, stk. 5, i finansforordningen for 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) og artikel 144 i finansforordningen for 10. EUF.

1. DE VIGTIGSTE ANMODNINGER VEDRØRENDE FREMTIDEN FOR EU'S FINANSER

Joachim Zeller, ordfører for decharge, bemærkede, at EU-budgettet for 2015 havde måttet støtte mere langsigtede politiske prioriteter såsom Kommissionens politiske prioriteter og Europa 2020-strategien, samtidig med at der skulle bruges midler på nødsituationer, der opstod på forskellige politikområder, herunder migration. I den forbindelse efterspurgte han løsninger på, hvordan der kan sikres bedre balance mellem de politiske prioriteter og budgetmidlerne i fremtiden, og hvordan det kan sikres, at der føres parlamentarisk kontrol med alle midler, der vedrører EU-strategier.

Joachim Zeller udtrykte også bekymringer over anvendelsen af finansielle mekanismer, der "ikke bliver finansieret direkte over EU's budget eller er opført på EU's balance", og de mulige risici, der er forbundet med øget anvendelse af finansielle instrumenter.

Disse spørgsmål blev grundigt drøftet under dechargeproceduren og vil indgå i de overordnede overvejelser i forbindelse med fastlæggelsen af den flerårige finansielle ramme (FFR). Kommissionens hvidbog om Europas fremtid, der blev offentliggjort i marts 2017, indledte den overordnede debat om Europa i 2025, herunder Europas økonomiske fremtidsudsigter, der blev behandlet mere dybdegående i oplægget om fremtiden for EU's finanser af 28. juni 2017.

Den politiske proces suppleres af en gennemgang af udgiftsprogrammernes lønsomhed, effektivitet og merværdi for EU. Dette vil understøtte udarbejdelsen af den næste generation af fonde og moderniseringen af EU-budgettet.

Derudover søger Kommissionen fortløbende at forbedre sin rapportering om resultater som en del af sin strategi "Et EU-budget med fokus på resultater". Budgetforslaget for 2018 omfatter programerklæringer, der viser, hvad der er opnået med programmerne til dato, og hvilke resultater, fremskridt og udfordringer, der forventes i fremtiden. Dette understøtter en resultatorienteret budgettilgang.

Afsnit 1.1 og 1.2 indeholder uddybende kommentarer til Europa-Parlamentets to primære bekymringer.

1.1. DER SKAL FINDES EN NY BALANCE MELLEM FASTSÆTTELSE AF POLITISKE DAGSORDENER, POLITIKGENNEMFØRELSE OG DE FINANSIELLE RAMMER (PUNKT 9-17)

Europa-Parlamentet tilsluttede sig de forslag, som Revisionsretten fremsatte i sit "baggrundsnotat om midtvejsrevisionen" af 28.10.2016 om, at *"det er tid for Kommissionen til at undersøge andre muligheder, f.eks.:*

- et løbende budgetteringsprogram med en planlægningshorisont på fem år, klausul(er) om revision af mål og politikker og et løbende evalueringsprogram

- fastsættelse af varigheden af programmer og ordninger på grundlag af politiske behov frem for længden af den finansielle planlægningsperiode, krav til medlemsstaterne og Kommissionen om, at de skal fremlægge velbegrundede behov for a) EU-støtte og b) opnåelse af resultater, inden udgifterne fastsættes".

Kommissionen vil netop overveje den mest passende **periode for den næste FFR** med henblik på at finde den rigtige balance mellem varigheden af mandatperioden for medlemmer af Europa-Parlamentet og Kommissionen og behovet for stabilitet i programmeringscyklusserne og forudsigelighed i investeringerne.

FFR drøftes og vedtages som en pakke sammen med bestemmelserne om egne indtægter. Eftersom FFR er afgørende for de årlige lofter for forpligtelsesbevillingerne til EU's største aktivitetsområder samt betalingsbevillingerne, udarbejdes forslagene til lovgivningen om udgiftsprogrammerne således, at den afspejler og overholder de politiske og budgetmæssige valg, der er truffet i forbindelse med fastsættelsen af FFR. Denne lovgivning indeholder derfor generelt **revisionsklausuler**, der er afpasset med den respektive FFR-periode.

Europa-Parlamentet anmodede også om, at de forslag, som Revisionsretten fremsatte i sit baggrundsnotat om midtvejsrevisionen, og anbefalingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter blev sat på dagsordenen for det næste **ekspertmøde om et resultatorienteret budget**. Kommissionen vil foreslå gruppen at drøfte de spørgsmål, som Europa-Parlamentet har rejst. Hvad angår de spørgsmål, der direkte vedrører budgetresultaterne, er generelle overvejelser om f.eks. rapportering om resultater og brugen af resultatoplysninger i forbindelse med beslutningsprocessen for budgetcyklussen allerede en del af drøftelserne på ekspertmøderne og vil fortsat være det. Kommissionen vil analysere, hvordan anbefalingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter kan integreres i ekspertgruppens arbejde. Der vil blive taget højde for de erfaringer, der er delt på ekspertmøderne, når den årlige konference om initiativet "Et EU-budget, der fokuserer på resultater" 2017 planlægges.

Europa-Parlamentet opfordrer også Kommissionen til at tage hensyn til Parisaftalen og forhøje **det klimarelaterede udgiftsmål** for EU-budgettet fra 20 % til 30 %. Kommissionen har redegjort for sin holdning til gennemførligheden af større ændringer af den gældende FFR i sit svar på Revisionsrettens særberetning nr. 31/2016[2], som vurderer Kommissionens fremskridt i arbejdet for at opnå, at 20 % af budgettet bruges på klimaindsatsen, og gøre EU's budget til et forbillede for andre med hensyn til indarbejdning af klimaet i hele EU-budgettet.

Kommissionen vil søge at tilpasse budgetudgifterne yderligere til EU's politikmål inden for rammerne af den gældende lovgivning. Med midtvejsrevisionen af den gældende FFR har Kommissionen allerede taget skridt til at styrke budgettet, så det bedre kan understøtte EU's prioriteter. Kommissionens fremtidige budgetforslag (og fremtidige forslag til FFR) vil tage behørigt hensyn til EU's politiske prioriteter og internationale forpligtelser. Målet for FFR efter 2020 er at fastlægge et strømlinet, lønsomt og effektivt sæt EU-programmer, der giver de ønskede resultater i henhold til de politiske prioriteter.

1.2. "SKYGGEBUDGETTER" BØR LÆGGES IND UNDER EU'S BUDGET (PUNKT 24-27)

Kommissionen opfordres til at foreslå foranstaltninger med henblik på at gøre Unionens støtteordninger for gennemførelsen af EU-budgettet bedre rustet til at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed og ansvarlighed, at forelægge en undersøgelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringers (EFSI) indvirkning på andre programmer og finansielle instrumenter, at sikre, at de finansielle instrumenter er

2 Tilgængelig her: http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_31/SR_CLIMATE_DA.pdf.

forenelige med Unionens strategi, og udarbejde en meddelelse om de såkaldte "skyggebudgetter".

Kommissionen bemærker, at nogle af disse mekanismer blev oprettet som reaktion på krisen i euroområdet og har mellemstatslig karakter. Derfor ligger de uden for EU-budgettet. Andre instrumenter såsom EFSI og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) supplerer de mere traditionelle mekanismer på EU-budgettet og styrker EU-budgettets opsøgende natur og løftstangseffekt.

Som følge heraf har den nuværende finansielle opbygning af EU gjort det muligt at mobilisere midler til nye behov og udrette mere med mindre. Virkningen af EU-budgettets instrumenter er beskrevet i EU's årsregnskab, der revideres af Revisionsretten. Der rapporteres også særskilt om finansielle instrumenter, trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, hvilket sikrer gennemsigtighed og ansvarlighed.

Hvad angår den kommunikation, som Europa-Parlamentet har anmodet om i forbindelse hermed, bemærker Kommissionen, at hvidbogen om Europas fremtid 2025 indledte en overordnet debat og satte gang i overvejelser, der skal danne grundlag for fastlæggelsen af den næste FFR. I forbindelse hermed har Kommissionen netop vedtaget et oplæg om fremtiden for EU's finanser. Spørgsmålet om EU's finansielle opbygning vil indgå i de overordnede overvejelser i forbindelse med fastlæggelsen af den næste FFR.

Hvad angår **sikringen af, at de finansielle instrumenter er forenelige med EU's strategi**, understreger Kommissionen, at finansielle instrumenter er et værktøj, der er til rådighed for EU's politikker. De er ikke i strid med vedtagne politikker og bør ikke betragtes som en trussel mod andre politikker. Deres anvendelse fremover afhænger af vores ambitioner for EU's budget og politikker, og hvorvidt de udgør et egnet instrument til gavn for disse politikker.

Kommissionen har allerede fremsat et forslag om revision af finansforordningen/omnibus[3], der har til formål at samle de forskellige EU-finansieringsordninger, navnlig trustfonde, strategiske investeringsfonde, garantifonde, faciliteter, finansielle instrumenter og makrofinansiel bistand, i én enkelt lovramme, nemlig finansforordningen, nærmere betegnet afsnit X. Derudover strømlines reglerne om struktur- og investeringsfonde samt fonde, der forvaltes af Kommissionen, så meget som muligt. Forslaget drøftes i øjeblikket med Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen tager derfor gerne i imod ethvert forslag fra Europa-Parlamentet, der har til formål at forbedre løsningen af disse problemer.

Hvad angår anmodningen om at reevaluere den forudgående vurdering af **Connecting Europe-facilitetens (CEF's) låneinstrument** i lyset af oprettelsen af EFSI og forelægge Europa-Parlamentet en undersøgelse af EFSI's indvirkning, er det Kommissionens holdning, at den markedsudvikling, der finder sted efter ibrugtagningen af et finansielt instrument, bør evalueres i forbindelse med midtvejsrevisionen af det pågældende instrument.

Når det er sagt, accepterer Kommissionen anmodningen, for så vidt at Kommissionen vil vurdere CEF-låneinstrumentets interaktion med andre EU-initiativer, herunder EFSI, i forbindelse med den midtvejsrevision, der foretages i

3 COM(2016) 605 final af 14.9.2016.

øjeblikket, og som forventes at være færdig i slutningen af 2017, når de eksterne konsulenter er færdige med rapporten. Derudover vil der blive offentliggjort et tillæg til den forudgående vurdering af CEF, som behandler investeringsbehovet efter ibrugtagningen af EFSI og mulighederne for at lancere et egenkapitalinstrument i CEF-sektorerne.

Desuden er det muligt, at Kommissionen i forbindelse med evalueringen af EFSI fremlægger en undersøgelse **EFSI's indvirkning** på andre finansielle instrumenter.

2. BUDGETMÆSSIG OG ØKONOMISK FORVALTNING (PUNKT 40-42)

Europa-Parlamentet og Rådet har fremsat tre primære anmodninger vedrørende henholdsvis overvågning af uindfriede forpligtelser, årlig udarbejdelse af et ajourført langsigtet likviditetsoverslag og behovet for at overveje kapacitetsbegrænsningerne i visse medlemsstater og stille teknisk bistand til rådighed for disse med henblik på at øge udnyttelsesgraden, navnlig i forbindelse med de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene).

Hvad angår **uindfriede forpligtelser**, vil Kommissionen fortsat træffe foranstaltninger over for medlemsstaterne med henblik på at reducere disse og gøre større brug af nettokorrektioner på samhørighedsområdet inden for de lovgivningsmæssige rammer.

Hvad angår **støtten til medlemsstaterne**, har Kommissionen allerede oprettet en taskforce for bedre gennemførelse, der skal forbedre gennemførelsen af ESI-fondene i visse medlemsstater og sikre, at udgifterne er fuldt ud lovlige og formelt rigtige inden for rammerne af FFR og den relevante lovgivning. Kommissionen har til hensigt at sikre, at man får det fulde udbytte af denne taskforces arbejde, og vil følge en proaktiv og målrettet tilgang over for medlemsstaterne for at optimere udnyttelsen af samhørighedsmidlerne i 2014-2020.

Hvad angår et ajourført **langsigtet likviditetsoverslag**, fremlagde Kommissionen i meddelelsen om midtvejsgennemgangen/-revisionen af FFR et betalingsoverslag med en vurdering af holdbarheden af de nuværende lofter, et overslag over frigørelser og udviklingen i de uindfriede forpligtelser ("RAL") frem til udløbet af den nuværende FFR.

Kommissionen vil fortløbende overvåge gennemførelsen og ajourføre sine overslag derefter.

Desuden vil Kommissionen i 2017 ajourføre overslagene over betalingsbevillinger efter 2020 i overensstemmelse med punkt 9 i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning.

3. OPNÅELSE AF RESULTATER VED HJÆLP AF UNIONENS BUDGET (PUNKT 83, 85, 97, 99, 101)

Europa-Parlamentet har fremsat adskillige anmodninger om henholdsvis den **årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport** vedrørende EU-budgettet og Horisont 2020.

Kommissionen har over årene indført effektivitetsrapporteringsmekanismer, der er designet til at forklare transaktioner under udgiftsprogrammerne og påvise, hvordan EU's midler anvendes til at nå politikmålene.

Alle basisretsakter og gennemførelsesretsakter om udgiftsprogrammerne under FFR for perioden 2014-2020 indeholder resultatrammer, der fastsætter mål og indikatorer til måling af fremskridtene, samt overvågnings-, rapporterings- og evalueringsplaner. Gennemførelsen af resultatrammerne ajourføres en gang om året i arbejdsdokumentet, der ledsager budgetforslaget, dvs. i programerklæringerne. **Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport samler oplysningerne om EU-budgettets effektivitet og forvaltning og giver et holistisk syn på, hvordan EU-budgettet støtter EU's politiske prioriteter**.

Siden 2016 kombinerer Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport to tidligere rapporter: nemlig den evalueringsrapport, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 318 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og den sammenfattende rapport, der skal udarbejdes i henhold til artikel 66, stk. 9, i finansforordningen. Rapporten trækker på de årlige evalueringsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene samt andre kilder, der indeholder detaljerede oplysninger, såsom de programerklæringer, der fremlægges sammen med budgetforslaget, evalueringsrapporterne for EU-budgettets programmer og den almindelige beretning om Den Europæiske Unions virksomhed. Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport samler oplysningerne om EU-budgettets effektivitet og forvaltning og giver et samlet billede af, hvordan EU-budgettet støtter EU's politiske prioriteter.

Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport beskriver resultaterne i overensstemmelse med programmernes forskellige udviklingstrin og varierer således fra inputdata i et programs tidlige fase til resultater for afsluttede programmer. Kommissionen fremlægger i den forbindelse de oplysninger, der er tilgængelige på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten. Det er normalt, at disse oplysninger i de første år af programmets gennemførelse vedrører input, dvs. finansielle tildelinger, men hvor det er muligt også på output, dvs. udbytte. Disse oplysninger er en god indikator for udgifterne på EU-budgettet og EU-budgettets bidrag til de politiske prioriteter. Efterhånden som programgennemførelsen udvikler sig, bliver oplysninger om resultater og virkninger tilgængelige. Rapportering om resultaterne af den gældende FFR vil fortsat indgå i de fremtidige udgaver af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at offentliggøre den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport på et tidligere tidspunkt. Europa-Parlamentet opfordrer også Kommissionen til i sin næste situationsrapport bedre at evaluere output og resultater af alle politikker og til klart og overskueligt at vise de europæiske politikkers bidrag til Unionens målsætninger og vurdere deres respektive bidrag til Europa 2020-målene.

Kommissionen vedtog den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2016 den 13. juni 2017 inden udløbet af fristen herfor, dvs. den 15. juni, jf. artikel 66, stk. 9, i finansforordningen. Betydeligt tidligere offentliggørelse af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er imidlertid ikke kompatibelt med de gældende frister for medlemsstaternes indsendelse af relevante oplysninger til Kommissionen. Disse oplysninger er afgørende for de årlige aktivitetsrapporter fra de generaldirektorater, der er ansvarlige for fonde under delt forvaltning.

Fra 2016 og frem og på baggrund af de strategiske planer, der udarbejdes af hver enkelt af Kommissionens tjenestegrene, indeholder de årlige aktivitetsrapporter

forklaringer på, hvordan de specifikke mål bidrager til de politiske prioriteter, og forbindelserne med Europa 2020 uddybes.

Både Europa-Parlamentet og Rådet har fremsat anmodninger om bedre effektivitetsrapportering og resultatstyringsrammer for **Horisont 2020**.

Hvad angår effektivitetsrapportering, vil Kommissionen i midtvejsevalueringsrapporten om Horisont 2020 og i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport berette om fremskridtene i forbindelse med Horisont 2020 og programmets bidrag til Europa 2020 på baggrund af de senest tilgængelige resultatoplysninger. Desuden vil den vurdere resultaterne af arbejdsprogrammer, der gennemføres i perioden 2018-2020.

Hvad angår resultatstyringsrammerne, **vil Kommissionen sikre konsekvent anvendelse af udtrykkene "input", "output", "resultater" og "virkninger" i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering**. Kommissionen vil fortsat fremme en konsekvent anvendelse af disse retningslinjer gennem oplysning og passende uddannelse.

4. RESULTATER PÅ FORVALTNINGSOMRÅDET OG KOMMISSIONENS INTERNE STYRINGSVÆRKTØJER (PUNKT 62, 70-73, 215E, 306)

Europa-Parlamentet og Rådet glæder sig over, at Revisionsretten har afgivet en blank erklæring om rigtigheden af EU's årsregnskab, og at Revisionsretten konkluderede, at indtægterne var uden væsentlig fejlforekomster. Revisionsretten fandt også, at forpligtelserne i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige. Selv om både Europa-Parlamentet og Rådet bemærker, at den samlede anslåede fejlforekomst for betalinger er forbedret de senere år, er begge institutioner imidlertid skuffede over, at betalingerne fortsat var væsentligt fejlbehæftede.

Europa-Parlamentet understreger behovet for at **anvende alle oplysninger til at forhindre, opdage og korrigere fejl**. Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at udstede en **"revisionserklæring"** på grundlag af generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter, til at udarbejde sit eget **statistiske skøn over fejlforekomsten** og til særskilt at evaluere omfanget af EU-midler, som Kommissionen påtænker at genvinde som **inddrivelser/finansielle korrektioner** vedrørende regnskabsåret 2015.

Rådet tilskynder Kommissionen og Revisionsretten til at samarbejde om at tilnærme deres tilgange ved evalueringen af virkningen af finansielle korrektioner på det anslåede risikobeløb ved afslutningen og til at tilvejebringe sammenlignelige data. Rådet opfordrer også til, at Kommissionen forelægger budgetmyndigheden en **samlet rapport vedrørende de områder, hvor den konstaterede anslåede fejlforekomst fortsat er høj, og redegør for de grundlæggende årsager hertil**.

Som forvalter af EU's budget er det Kommissionens mål at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-budgettet ved at anvende både forebyggende og korrigerende kontrolforanstaltninger under hensyntagen til, at der er tale om flerårige programmer. Kommissionen foretager finansielle korrektioner træffer forebyggende foranstaltninger, såsom forudgående kontrol, afbrydelse og suspension af betalinger, og korrigerende foranstaltninger, såsom finansielle korrektioner og inddrivelser.

Kommissionen rapporterer om disse foranstaltninger i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, der trækker på de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens

tjenestegrene. Som Rådet har anmodet om, vil Kommissionen fortsat arbejde sammen med Revisionsretten om at forbedre rapporteringen yderligere.

Som opfølgning på Europa-Parlamentets anmodninger i forbindelse med tidligere års dechargeprocedurer blev risikobeløbet ved afslutningen indført med den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2015 med henblik på at anslå det udgiftsbeløb, der er i fare, når den flerårige kontrolcyklus er afsluttet, og der er anvendt korrigerende foranstaltninger. Det er baseret på Kommissionens bedste og mest konservative skøn over budgettets risikobeløb og de korrektioner, der forventes gennemført. Der tages også hensyn til relevante oplysninger fra medlemsstaterne.

Kommissionen vil fortsat rapportere om det samlede risikobeløb i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. **Det samlede risikobeløb ved afslutningen for regnskabsåret 2016 anslås til at ligge på mellem 0,65 % og 1,07 % af de samlede udgifter for 2016.** Dette viser, at Kommissionen på effektiv vis forvalter risici vedrørende udgifternes lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår et flerårigt perspektiv.

I forbindelse med vedtagelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport vedrørende EU-budgettet påtager kommissærkollegiet sig det overordnede politiske ansvar for forvaltningen af EU's budget. Kommissionen mener, at dette omfatter ansvaret for det arbejde, som dens tjenestegrene udfører.

Hvad angår anmodningen om statistiske skøn over fejlforekomsten, finder Kommissionen, at dette vil udgøre et ekstra lag revision, navnlig for fonde under delt forvaltning med medlemsstaterne. Kommissionen vil fortsat samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder og i fællesskab fastlægge en statistisk valid tilgang til at foretage skøn over fejlforekomsten og til at anvende sådanne efter validering. Kommissionen følger således princippet om, at revisionen foretages af én instans, og koncentrerer sin indsats om at revidere de nationale revisorer og validere deres revisionsarbejde.

Den 28. februar 2017 vedtog Kommissionen en meddelelse om de grundlæggende årsager til fejl og gennemførte foranstaltninger[4]. Rapporten fastslår, at Kommissionen og Revisionsretten når frem til de samme konklusioner angående karakteren af og de grundlæggende årsager til de konstant høje fejlprocenter: svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der nogle gange forværres af en kompleks juridisk ramme. Kommissionen forfølger derfor fortsat sin dagsorden om forenkling af regler, f.eks. med forslaget om ændring af finansforordningen/omnibus.

Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at tilføje en **årlig erklæring om styring** og en **redegørelse for den finanspolitiske holdbarhed** på mellemlang og lang sigt til finansieringsoversigten.

Kommissionen vil regelmæssigt ajourføre og offentliggøre sine forvaltningsordninger. Oplysninger om risikobeløb ved afslutningen findes i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

Hvad angår redegørelser for den finanspolitiske holdbarhed, kan man ikke sammenligne Unionens budget med de nationale budgetter, eftersom der er store forskelle for så vidt angår gæld (dvs. evnen til at opfylde finansielle forpligtelser, refinansiere fordringer eller øge gælden), og indtægter (dvs. evnen til at ændre

4 COM(2017) 124 af 28.2.2017.

eksisterende beskatningsniveauer eller finde nye indtægtskilder). Når man taler om EU, er FFR det redskab, der på mellemlang til lang sigt sikrer stabilitet og forudsigelighed med hensyn til de fremtidige betalingsbehov og budgetprioriteringer. Kommissionen rapporterer om disse områder senere på året, idet budgetcyklussen ikke giver mulighed for at offentliggøre disse oplysninger sammen med årsregnskabet.

Hvad angår Europa-Parlamentets og Rådets opfordring til at være proaktiv i relation til princippet om **én enkelt revision**, bekræfter Kommissionen, at dette allerede er tilfældet i de kontrolsystemer i flere lag, som anvendes på politikområder, der gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne og internationale organisationer.

Hvad angår anmodningen om at foretage en analyse af såkaldte **"retrospektive projekter"**, som bør omfatte forudgående vurderinger, der kontrollerer, at erstatningsprojekter opfylder de opstillede mål, gør Kommissionen opmærksom på, at erstatninger med sådanne projekter er mulig inden for den gældende retlige ramme. Under delt forvaltning er det medlemsstatens eneansvar, og det berørte programs betingelser for skal være opfyldt, som det fremgår af Kommissionens vejledning. Lovgivningen gier mulighed for denne tilgang. Det er ikke Kommissionens opgave at udføre forudgående vurderinger af disse projekter under delt forvaltning. Kommissionen udfører imidlertid regelmæssige revisioner for at kontrollere, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser.

5. FORVALTNING AF FREDSFACILITETEN FOR AFRIKA (PUNKT 92-93)

Hvad angår Europa-Parlamentets beslutning om EUF, har Europa-Parlamentet fremsat to vigtige anmodninger til Kommissionen om forvaltningen af **fredsfaciliteten for Afrika** i relation til styring og rapportering om korrigerende foranstaltninger i forbindelse med forvaltningen af midler.

For så vidt angår styring underskrev Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten i januar 2017 en ny aftale mellem tjenestegrenene, der klart fordeler arbejdet mellem GD DEVCO og EU-Udenrigstjenesten (hovedkvarterer og delegationer) i forbindelse med forvaltningen af fredsfaciliteten for Afrika.

Hvad angår korrigerende foranstaltninger, gav generaldirektøren for GD DEVCO den 31. januar 2017 en præsentation i det fælles CONT/DEVE-udvalg. Der blev nået til enighed med udvalgenes formænd om, at der gives en opfølgningspræsentation, når tiden er inde.

Derudover blev en ny handlingsplan, der har til formål at tage yderligere hånd om de resterende svagheder i systemet, vedtaget og iværksat af GD DEVCO i 2016 som opfølgning på de forbehold, som GD'et udstedte i sin årlige aktivitetsrapport for 2015, og som omhandlede udgiftsområder med høj risiko, der blev konstateret i forbindelse med en analyse af fejlforekomsterne. Der sættes især fokus på overvågningen af aktioner, der gennemføres i samarbejde med internationale organisationer, eftersom dette er et af de to højrisikoområder. Et tredje forbehold vedrørende fredsfaciliteten for Afrika blev udstedt særskilt og vedrører en række målrettede foranstaltninger, der er ved at blive gennemført.

* * *